

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

CXI. Eleazari Sacerdotis, & septem fratrum Machabæorum, una cum matre
illustre martyrium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

tunc apud Romanos obses, procul à patria dege-
 Heliodorum dejecit, & regnum invasit *Antiochus*,
 Seleuci frater, Græcis *Epiphanes*, Latinis *Illustris ac*
Nobilis appellatus, ironicè cum nihil illustre gesserit,
 præter scelera: odiò in DEI populum, acerbitate sup-
 pliciorum, & horrenda, quæ raptus est morte, pos-
 terorum memoriæ ad detestationem inscriptus; unde
 rectius ab alijs *Epimanes* seu *furiosus*, est dictus. Dic-
 cant Principes, melius esse Ecclesiarum precibus,
 quàm pretijs adjuvari.

NARRATIO CXI.
 ELEAZARI SACER-
 DOTIS, ET SEPTEM
 FRATRUM MACHABÆORUM, UNA
 CUM MATRE, ILLUSTRÉ
 MARTYRIUM.

1. Machab. 1. & 2. Mach. 5. 6. 7.

Anno Mundi 3886. ante Christum. 167.

Perquam sæpè amat evenire, ut vires, quas vel
 atas, vel sexus negat, adjungat virtus. Quo
 tempore *Antiochus* [quem proximè supra vel
 per ironiam, vel assentationem, *Illustris* appella-
 tum diximus] per omnia crudelitatis, & nefando-
 rum scelerum genera, Anti-Christi se præfultorem
 ostendebat, tantus unius ac veri DEI Osor & per-
 secutor, quantus commentitorum Numinum ama-
 tor & cultor; horrendis omnis Iudæa concussa est
 ex-

exemplis fidei , vel D E O servatæ , vel abjuratæ .
 Immissus in Judæos *Apoilonias*, supremus militiae An-
 tiochi Dux, occupatâ per fraudem Ierosolymâ , &
 direptâ; arce *Sionâ* præsidio militari in se sâ, exectandi
 Jovis statuam in ipso templo adorandam proposuit,
 etque porcos in victimas mactari, absumique nomi-
 ne Regis præcepit. Ingens Solymis trepidatio, &
 rerum omnium perturbatio. Plurimos amor vitæ
 ad nefanda sacrificia impulit; alios in occultas spe-
 lunças & cæcos recessus egit; non pauci mori po-
 tius, quàm religionem violare parati, suam D E O
 fidem per dirissimos cruciatus probavêre.

Rapiebantur obvij quique ad carnificinam, qui,
 contra quàm Antiochus mandâisset, porcinae gustum
 abnuerent; qui Sabbatîs feriarentur; qui circumse-
 ctionem Judaicam vel paterentur ipsi, vel alijs in-
 ferrent; universæ per Iudæam domus excutieban-
 tur; quotquot patres, matres, Levitæ, Sacerdo-
 tes reperti fuerant circumcidisse parvulos, ij flagris
 immaniter cæsi, crucibus suffigebantur. Feminæ
 vel in crucibus, vel, si vita jam defici viderentur,
 ante suffixionem strangulabantur. Infantuli, pri-
 us jugulati, matrum è cervicibus, etiam ipsis in cru-
 cibus suspendebantur. Vulgus promiscuum, om-
 nisque ferè nobilitas interfecti, tanta cædium de-
 bacchatione, ut sanguinis rivi plateas Ierosolymæ
 purpurarent. Cujus lanienæ prænuntia signa, jam
 ante in cælo exorta Solymorum oculos terrore re-
 plexerunt. Spectabantur in aëre diebus quadra-
 ginta equites, auratis armis splendidi, cominus di-
 strictis inter se gladijs concurrere; eminus jactis se
 N n ; telis

telis infestare, cruentaque belli simulacra ciere, tristis sanè futurarum calamitatum ostentò.

Inter cæteros ad tyrannum, *antiochiam* in urbem regiam adducitur *Elezarus* Sacerdos, quem ætas venerabilem omnibus, & divinarum scientia litterarum effecerat. Fertur inter septuaginta Interpretes fuisse, qui circa annum M. 3770 à *Ptolomæo Pto- ladelpho* ex Iudæa acciti, Hebræa Biblia in linguam Græcam transtulerunt. Credebatur auctoritas viri magnum in superstitionis partem additura momentum, si ejus constantia infringeretur. Igitur Antiochus fallacibus verborum blandimentis senis animum aggressus, cum minùs nihilò proficeret, terroribus agere cœpit. sed aspera, molliaque, in adamantem inciderunt. Quid enim, ajebat Elezarus, ego leges patrias abnegem; ego sancta instituta abjurem; ego sacerdotales infulas idolis inclinem; ego sacrilegâ perfidiâ canitiem meam contaminem? Senectus portus esse debet, non naufragium superioris vitæ, magisterium perseverantiæ, non exemplum infirmitatis. Quid timeat mori pro lege DEI, quem lex naturæ in termino vitæ constituit? urat, secet, rimetur viscera carnifex, non impetrabit, ut impias manus ad escas infandas exporrigam. Momentum est, quò patimur; excipient præmia sine fine mansura. Advos, ô Patres sancti propero; vobis animam hanc impollutam transmitto. Dixit, & in cruciatus senile corpus obtulit. Expediuntur flagra; immanem in modum lacerantur artus; fatigat tortores patientia torti. Naribus ingeritur suilla rancida; membra laniata extenduntur in equuleo, candentibus ustulantur lami-

nis , defluente carne nudantur ossa ; ille tamen oculis in cœlum sublatis , nihil remittit ab animi contentione , donec inter preces , pro gentis suæ expiatione fusas , invictus spiritus per amplos vulnorum hiatus excessit.

Non inferiores magistro & doctore fuere discipuli , septem omnino juvenes , eadem matre geniti [quam Josephus *Salomonam* , alij *Annam* vocant] annis quidem dispares , sed virtute pares. Nomen & genus primæ nobilitatis apud Iudæos , (*Machabæi* vocabantur , incertum , qua origine] adeò , ut hæc appellatio , non jam unius familiæ decus , sed communis heroum titulus , ea tempestate haberetur. Ad laudem virtutis , claritatem generis , florem ætatis , accessit præstantia formæ , & elegancia morum , quibus omnium oculos & amores in se convertebant. Sub optima disciplina educati , & patrijs legibus ad omnem pietatem instituti , cum desolationem urbis Solymææ aspicere non sustinerent , secesserunt in castrum gentilitium , *Susandrum* nomine. Subodorati hanc prædam conquisitores tyranni , sitim accenderunt crudelitatis , ad sanguinem , quò nobilior erat , hòc avidiùs hauriendum.

Evocantur Antiochiam cum matre Filij , & religionis nomine , cujus retinentissimi erant , comprehenduntur. In quæstione sibi constantes , peremptoriò decretò *porcinam* tanquam mutatæ religionis notam ac pignus manducare jubentur. Recusant ad unum omnes , matre præeunte filios , verbisque , ne virili quidem generositate cessuris , ad constantiam incitante. Rei gestæ seriem , quoniam sempiter-

piternam memoriati meretur, paullò pluribus, partim è sacris paginis, partim ex memorato historico, recensimus.

Productam ad cruentum tribunal animosam cum parente sua cohortem, allocutus insidiosè Antiochus, cœpit magnis promissis, & præmiorum ostentatione tentare juveniles animos, Ubi blandioribus nihil impetravit, omnis generis tormenta proferri jussit, virgas, scorpiones, taureas, subulas ignitas, catastas, equuleos, rotas, bullientes pice sar-tagines. Ibi tum è fratribus natu maximus (Iosephus *Machabæum* nuncupat) fortibus ubi verbis professus est, quosvis antè cruciatus se subiturum, quam patrias ut leges conculcet; exsecatur ei, jussu tyranni, lingua; de capite abstrahitur cutis, manuum ac pedum extremitates amputantur, truncatus in lebetem igne succensum injicitur, vivus spiransque torretur; haudquaquam territis ad eam lanienam, qui circumstabant fratribus. Eundem in modum excarnificatur secundò genitus [*Aber* nomine] parique constantia animam inter laniatus exhalat. Tertius [*Machs* dictus] supplicio admotus [quem miserabilem fecerat duorum fratrum crudelis interitus] hortantibus, ut à sententiâ recederet, respondit, eodem se patre satos, eaden matre paratos, uno magistro doctos, una lege imbutos, unanimi obfirmatione roboratos, & ad moriendû in Dei causâ, paratos esse. Ergo illigatur rotæ, laceratur membris, & æstuanti inmissus a heno fraternæ virtutis æmulus, in tormentis vivere desijt. Nihil inde timidior quartus [*Iudas* appellabatur] spe præmiorum in cœlo repositorum offert se tortoribus; à quibus confectus

ver-

verberibus, distentus in catasta, deartuatus in rota,
 excoiato capite, excissa lingua defectis manibus ac
 pedibus, injectus flammanti cacabo extinguitur.
 Pari ratione quintus *Achas* & sextus *Aretb* exprobrata
 latronibus crudelitate, foedum in modum flagellis
 discerpti, cippò compressi, equuleo distracti, mutili,
 decorticati, lebetibus ardentibus immerfi, martyrij
 palmam obtinuerunt, adstante parente, & animos,
 quos jam olim in lacte hauserant, superingerente.
 Iuvenum ad tyranum voces erant: sese reddere DEO
 munera sua: corpus, quo compacti essent: spiritum,
 quem ducerent, in fontem refluere, unde dimanâs-
 set. Nihil esse quæstuosius, quàm morte emere
 immortalitatè; brevibus à se pœnis, longa gentis suæ
 supplicia redimi. Meminisset ipse hominem se esse
 & timere, quæcunque homini timenda sunt. provo-
 care se ad tribunal, etiam coronatis capitibus tre-
 mendum. Sibi verò minimè difficile, mori, qui
 vitam jam tantè in caussa tam nobili contempserant.
 Hæc illi, tam sua virtute, quàm genitricis hortati-
 bus animati. Quorum cruciabilius reddebat sup-
 plicium mutuus pietatis sensus, & in tormentis af-
 fectus.

Cæterùm *Salomona* sexum suum dudum supergres-
 sa, nihil aliud obsecrabat, & obtestabatur chara pigno-
 ra, quàm ut Machabæos se ostenderent, hoc est,
 heroës, quibusvis supplicijs superiores; ut pulch-
 rum & decorum existimarent non tam pro patria,
 quàm pro patrijs legibus, pro religione, pro DEO
 necem oppetere. præmitti eos à se, non amitti;
 post triumphale certamen, dulciùs sese in mutuos
 amplexus redituros. Frustrata spebus suis crude-

lis impietas, extremam vafritiem & furorem denique effudit in fratrum, ætate, non fortitudine, minimum, cui *Jacobo* nomen. In hoc naturæ dotes, cum cœli gratijs : maternus amor & fides, cum perfidia & sævitia tyranni certabant. Admovetur non simplex aries ad puerile pectus concutiendum. Hinc impellebant minæ verbera, flagra, illinc blanditiæ, munera, promissa. sed incassum. Quò se verteret trabeatus carnifex? cum aperto Marte hand posset excelsæ mentis arcem perfringere; per matrem subruere tentat filium barbara nequitia. Jurebetur Salomona emollire pervicaciam prolis & impietate se piam probare. Quid illa? Simulat obsequium tyranno, ut officium matris impendat filio. Jacebat adolescens ad carnificinam paratus; accedit parens & inclinato ad resupinatum corpore, alloquitur puerum linguâ patriâ, ut aures tyranni falleret arbitras. Et ô nate, ait, miseratio te capiat tui, capiat mei; tui quidem, ne fratrum degener crimen inferas gloriæ nostræ: mei verò, cui vitam debes & sanguinem. Ego novem te mensibus charum ventris onus gestavi; ego trienniò lacteum tibi rorem meis ex uberibus propinavi: ego te sollicita gerula brachijs meis circûtuli, & ad hanc ætatem perduxi. Attolle cœlo lumina, & universi hujus Conditorum cogita. Illius munus est, quidquid uspiam est. Illius servituti nascimur; illius voluntati occumbimus. Vitam hanc, quæ nobis cum bestijs communis est, auferre tyrannus potest: animum, quinescit interitum, eripere non potest. Macte fili! per dura fortiter; quò immanior est cruciatus, hòc brevior. Nò perdis vitâ, sed cum meliore cõmutas. Expec-

tant
frat
mor
pue
Non
Moy
ad t
deli
num
incu
dem
plac
brev
qua
est,
est n
ciab
Te v
etia
riés
cæc
cen
ri. I
ci, c
tori
mer
tius
Qu
con
t

tant nos piorum sedes , in quibus te cum laureatis
 fratribus meo recipiam sinu. Non absolverat ser-
 monem matrona generosissima , cum puer (si tamen
 puer dici potest , viris fortior) alta voce exclamat :
*Non obedio praecepto regis , sed praecepto legis , quae nobis per
 Moysen data est.* Inde animosa libertate conversus
 ad tyrannum : Tu verò , inquit , scelestè tantæ cru-
 delitatis artifex , non effugies vindicem DEI ma-
 num. Suspendit adhuc fatalem ictum , non sustulit.
 incumbet hòc sævior , quò lentior. Damus nos qui-
 dem peccatorum gentis nostræ supplicia Numini ; sed
 placabili. Detonat ira justa in fontia capita ; sed
 brevè post tantò dulcior oborietur lux clementiæ ,
 quantò gravior defævierat tempestas. Parcentis
 est , quòd feriat : amantis , quòd castiget. Brevis
 est mora , brevis dolor , qui me fratrum felicitati so-
 ciabit ibi , ubi nec mors grassatur , nec carnifex.
 Te verò , mortalium sceleratissime , manent pœnæ
 etiam post fata luendæ. Eum tu DEUM , sic mo-
 riès vel precor vel auguror , què modò arrogantiam ob-
 cæcatus non agnoscis , pulsatus adorabis ; sed serò , In-
 cendit iram tyranni & pudorem oratio mascula pue-
 ri. ludibrium sceptri credebat , ab imbelli ætate vin-
 ci. quare quidquid truculentiae in tormentis & tor-
 toribus reliquum erat , depromi jubet in puerilia
 membra. Lanienam immanissimam non tulit for-
 tiùs tenellus heros , quàm spectavit heroina mater.
 Quæ demum ipsa quoque , infando supplicij genere
 consumpta , & suo , & natorum purpurata sanguine ,
 tot lauros retulit , quoties in ipsa filij : illa in
 filijs vicit , & triumphavit.

NAR.